

כר:

כל הגט פרק שלישי גיטין

עין משפט
גו מוצה

מסורת הש"ס

(א) [ומהם ג.], (ב) [שם]
(ג.) [לפני כ.], (ד.) [שם]
(ה) [שם], (ו.) [שם]
(ז.) [שם], (ח.) [שם]
(ט.) [שם], (י.) [שם]
(יא.) [שם], (יב.) [שם]
(יג.) [שם], (יד.) [שם]
(טו.) [שם], (טז.) [שם]
(יז.) [שם], (יח.) [שם]
(יט.) [שם], (כ.) [שם]
(כא.) [שם], (כב.) [שם]
(כג.) [שם], (כד.) [שם]
(כה.) [שם], (כו.) [שם]
(כז.) [שם], (כח.) [שם]
(כט.) [שם], (ל.) [שם]

תורה אור השלם

1. כי יקח איש אשה
ובקלה ויהיה אם לא
תקצא הן בענין כי קצא
בה גירוש דבר וכתב לה
ספר כריתות ונתן בידה
ושלחה מביתה.
דבריו כד א

הגרות הב"ח

(א) [שם], (ב) [שם]
(ג) [שם], (ד) [שם]
(ה) [שם], (ו) [שם]
(ז) [שם], (ח) [שם]
(ט) [שם], (י) [שם]
(יא) [שם], (יב) [שם]
(יג) [שם], (יד) [שם]
(טו) [שם], (טז) [שם]
(יז) [שם], (יח) [שם]
(יט) [שם], (כ) [שם]
(כא) [שם], (כב) [שם]
(כג) [שם], (כד) [שם]
(כה) [שם], (כו) [שם]
(כז) [שם], (כח) [שם]
(כט) [שם], (ל) [שם]

מוסף רש"י

ולא אחר יבול להוציא
עליהן שטר חוב. על
אחר מהם, כל מה ממי
מחזיק לה לא חזרו, אלא
אם כן יס עדים בדבר
שעדיין זה לא היה, אלא
מן הסתם אין יכול להביא
הלא (רש"י ב"ב ע"ב).

גדולה וקטנה לאו דוקא: לאיו שאלה אנש פסול לגרש בו. דאין
הדבר דבשעת כתיבה היה דעתו לזו
וארי נכתב לשמה: גב' אלא רישא. דמי איש פלוני גירש
פלוני כה: אי לא הכי דאיתו פלוני כתב לגרש את
אשתו ונמלך: להפלתה. להפלתה. להפלתה.
גיטין: מקרין. הגדולים מקרין
למלמדיהם כן וכן כתיבה גט
לפנין כתיבה והאכירו שם איש
בעלמא אלא תלמידים עסקין:
לא זה שלם נכתב לשם שם גירושין.
אלא להפלתה: אלא אף זה שנכתב
לשם גירושין. גמורין ונמלך פסול:
ולא זה נכתב שנכתב שלם לשם
גירושין. של אדם זה פסול אלא אף
זה דליו לו שמי נשים שנכתב לשם
גירושין דהאי גרש פסול הואיל
ונכתב שלם לשם גירושין של זו:
וסיפא. מאי קמ"ל הא אשמינן
כבר דגירושין דידה וידה בעינן:
דאין ברירה. דלא חיימא הובד
דבשעת כתיבה נמי דעמיה אלא
ואיכא גירושין דידה וידה: הא
גדולה מלי מגרש. וי מקפא ליה
לא חיישין לאיסור אשת איש למימר
שמה לא לזו ניתן אלא לחברתה ונפל
מידה ומלכא זו דהאיל וקטנה ליה
לגטא בידה כדירה מחזקין לה:
מוציאין שטר חוב. דלא מוכן שהאיש
שטר חוב על אחריים אין הולא יכול
לומר לא ממך לימי אלא מפלוני
ששמו כשמן וממנו נפל ולא בעל
דברים ידיו את אלא כיון דהאי
תפסי להפלתה גבי ביה: רישא
דקטני כתב לגרש כו'. שאף שמות
הנעלים שוין חידוק נמי הא ראשון
שנכתב לשמו מגרש ביה וי מקפא
ליה לא אחריים משום חזקת ראש
איש שמה לא בעלה של זו כתבו אלא
האחר: הא אמרין. במתני' דגט
פשוט כ"ב (דף קע"ג). שם יוסף
בן שמעון שטו צביר אית און
יכולין להוציא שטר חוב זה על זה
ולא אחר יכול להוציא עליהן שטר
חוב דלאחר ליה לא אי לימי ממך
אלא חביר ליה ממך וממך לך שטר
זה דלע"ג דפליגי מנאי האם במציאין
שטר חוב על אחריים ולא חיישין
לנפילה מידו דאין אחריים מוציאין
עליהן בדפרישית הכה נמי לימא לא
בעלה כתבו אלא יוסף בן שמעון
אלא כתבו לאשמו ונמלך ולא גירשה
והשליכו לאיבוד מדעת ולקחתו זו
שהיא רוצה להגרש: בעדי מסירה.
שמכירים את שניהם ומעידין שראו
שזה מקר לו אלא בעדי חתימה לא
דאמרין שמה נמלך זה שכתבו

ומתו ולא גרש את אשתו ומסרו לו אשת חבירו: הכה נמי בעדי
מסירה. וליכא למיחש שמה לחברתה נמסר אלא בעדי חתימה לעולם
אימא לך דחיישין שמה את חברתה גירש ויחיישין לנפילה. וגבי שטרי
חוב נמי אין יכולין להוציא שטר חוב על אחריים דחיישין לנפילה:
כולן. כל הגטין השנוין בשמעתא אע"פ שפסולין לגרש להתיבין
לינשא: פסולין. הן אותה מן הכהונה הם בעלה כהן נפסלה עליו
משום גרושה: חוץ מן הראשון. שלא נכתב לשם גירושין כלל
אלא הך בתרפי פסלי דרית הגט פסול כבהונה דמיתא בפרק בתרא
(לקמן דף ע"ג). האומר לאשמו הרי את מגורשת ממני ואי את מותרת
לכל אדם פסלה מן הכהונה שנאמר ואשה גרושה מאישיה אפילו
לא נתגרשה אלא מאישה ולאחרים לא הותרה פסולה לכהונה:
אפילו ראשון. דרית גט הוה: חלילה פסולה ופסולה.
כל מקום ששנינו בינמות חלילה פסולה פסולה להחירה לשוק אלא
פסולה היא אותה מן האחרין שלא מחייבים עוד דקמו עלה בבין
שלא בנה שוב לא יננה דלא כתיב אשר לא בנה אלא בית אחיו
אלא אשר לא בנה יננה (דברים כה) כיון שחלן שוב לא יננה: שמה.
חללה בשמאל אמרין בינמות (דף קד). פסולה וכן חללה בליה
פסולה: ופסולה. דשם חלילה עלה אלא שלא נעשים בהשקיעה
דיליף רגל רגל ממנוע דכתיב ימנתי וליה נמקא לן החם:
קטן

ותחתיו ולא גרש את אשתו ומסרו לו אשת חבירו: הכה נמי בעדי
מסירה. וליכא למיחש שמה לחברתה נמסר אלא בעדי חתימה לעולם
אימא לך דחיישין שמה את חברתה גירש ויחיישין לנפילה. וגבי שטרי
חוב נמי אין יכולין להוציא שטר חוב על אחריים דחיישין לנפילה:
כולן. כל הגטין השנוין בשמעתא אע"פ שפסולין לגרש להתיבין
לינשא: פסולין. הן אותה מן הכהונה הם בעלה כהן נפסלה עליו
משום גרושה: חוץ מן הראשון. שלא נכתב לשם גירושין כלל
אלא הך בתרפי פסלי דרית הגט פסול כבהונה דמיתא בפרק בתרא
(לקמן דף ע"ג). האומר לאשמו הרי את מגורשת ממני ואי את מותרת
לכל אדם פסלה מן הכהונה שנאמר ואשה גרושה מאישיה אפילו
לא נתגרשה אלא מאישה ולאחרים לא הותרה פסולה לכהונה:
אפילו ראשון. דרית גט הוה: חלילה פסולה ופסולה.
כל מקום ששנינו בינמות חלילה פסולה פסולה להחירה לשוק אלא
פסולה היא אותה מן האחרין שלא מחייבים עוד דקמו עלה בבין
שלא בנה שוב לא יננה דלא כתיב אשר לא בנה אלא בית אחיו
אלא אשר לא בנה יננה (דברים כה) כיון שחלן שוב לא יננה: שמה.
חללה בשמאל אמרין בינמות (דף קד). פסולה וכן חללה בליה
פסולה: ופסולה. דשם חלילה עלה אלא שלא נעשים בהשקיעה
דיליף רגל רגל ממנוע דכתיב ימנתי וליה נמקא לן החם:
קטן

בקימיתא דפסול דהוא חמינא דהאי הוא דמי איכתיב לשם רחל לא
הדר איכתיב לשם אלה אלא כוספריס להפלתה עשויים הכי נמי דכשר
דהכי אמרין בפ"ק דעירובין (דף יג.) דלע"ג דאין מגילתה כשרה
להשקות בה פסולת אחרת מורה אע"ג דלהתלמד עבדה הכי נמי
דמוחקין וי"ל דלהתלמד דהכא לא

חשיב לשמה כמו להתלמד דספר
מורה דסופריס העשויים להפלתה
אין כותבין כלל לשם הכשר דגט אלא
ס"ת כותב בסתם כלל מה שצריך
לעשות בו ומיהו אפ"ה כריתות של
ס"ת אין כשר לגרש בו דכפירשו
לעיל (דף כ.) אי נמי וי"ל דמ"מ שייך
למתני יתר מיכן כיון שיש סגרה
אחת בסופריס מקרין להפסול טפי
מבגמלך ור"מ כהנא טופסי גיטין
ה"ל נמי למיתני יתר על כן דהא
מכל הני לא מצי למידק בריש ונחיש
(דף ג.) דסתמא פסול דלא לשמה
קאי אלא מההיא דהכא טופסי
גיטין לחולל וי"ל דההיא כנא דטופסי
גיטין לא תנא כלל לאשמינן דסתמא
פסול אלא לאשמינן דשטרי רגנן
לקופר לכתוב הטופס מפני התקנה:
לאיו שאציה אנש בו פסול.

בגמלך מפרש משום דאין
בכירה ואומר ר"י דלפי' מאן דקבר
בעלמא יס בכירה הכה מודה משום
דכונן לה לשמה משמע שיהא מבורר
בשעת כתיבה וכן משמע בגמלך
דקאמר אי איתמר כנא כנא קאמר
ר' יוחנן דאין בכירה משום דבעינן
לה לשמה משמע אע"ג דבעלמא יס
בכירה הכה פסול משום דכתיב וכתב
לה: בעדי מסירה ור' אעזר
הא. אלא לר' מאיר בעינן שיהא
מוכח מתוך החתימה שנכתב לשם
זה האיש ואשה זו ולא מהני עדי
מסירה וההיא דהמגרש (לקמן פו):
שנים ששלחו ב' גיטין ושומתיין
שין (א) נתן שניהם לו ושניהם
לו קאמר ר' ירמיה בגמלך הא
דלא כר' אלעזר משמע דכר' מאיר
ניחא הכס מיידי דפרש"י לעיל
כשכתבו דורות או קימו או כהן שניכר
מתוך החתימה ועדי מסירה אין
מכריז כבהונה או בסימני הכתוב
וא"ת למאן דחייש לקמן בפרקין
(דף כ.) לשני שוירי ולשני יוסף בן
שמעון אע"ג דלא הוחזקו א"כ לר"מ
יפסלו לו הגיטין דלא משכחת מו
שום גט שיהא מוכח מתוכו ואומר
ר"י דדוקא בגט המלא הוא דחייש
שמה מאחר נפל אלא חשיב שפיר
מוכח מתוכו כיון דלא הוחזקו אלא
שוירי א' יוסף בן שמעון אחד ואם
תאמר דמתן בפרק גט פשוט (כ"ב)

דף קסו:) כותבין גט לאיש אע"פ שאין אשתו עמו ופרין בגמלך
גטא לשני יוסף בן שמעון הדריס בעיר אחת דלמא ממתי לה
ולחיותה להאין ומתי הכי אמר רב שני יוסף בן שמעון
הדריס בעיר אחת אין מגרשין אלא זה בפני זה והשתא הכי מיידי
אי בלא הוחזקו הא מקטין לקמן דלא חיישין ואי בזהוחזקו א"כ
לר"מ אפי' זה בפני זה אין מגרשין עד שיכתבו כהן או דורות או שם
קימו ואי כנא למיחש למידי ואי לר' אלעזר הא עדי מקריה דיעי שפיר
אם זו היא אשתו או לאו דלאחר הכה ואומר ר"י דאין עדי מקריה
מדקדקים לראות אם זו אשתו כיון שמכירים שמו ושמה וכתבו בגט שמו
ושמה ולא חייש שמה יתנו לאשת חבירו ששמו כשמו ושמה כשמה וגם
לא מקסי אדעתיהו להבזין אם יש יוסף בן שמעון אחר בעיר וכשנא
לכ"י להחירה להנשא מעידים עדי מסירה בפני ב"ד שלא שנעלה
נתן לה גט אע"פ שלא דקדקו אם היא הייתה אשתו ולהכי פרין
מיחוש דלמא ממתי לה גיטא לחתימה דהאי דאפילו אין יודעין
הכותבין אם הוחזקו אין להם לכתוב דמינן דהוחזקו ולא ידעין
ומשני שני יוסף ב' אין מגרשין אלא זה בפני זה וכשנא לבית
דין להחירה שיי"ל ב"ד לעדי מסירה אם היו שם שני יוסף בן
שמעון ולא רצה לתר דאין מגרשין אלא א"כ מכריז עדים שזו
היא אשתו דאין זו חקנה טובה דאם כן בטורח ימלא עדי מסירה:
קטן

